

Anaïs López

Ziet een blauw met gouden schildpad

Fotograaf en verhalenverteller Anaïs López (1981) creëert poëtische, multimediale projecten. Ze gebruikt fotografie, film, boeken en live performances om verhalen te vertellen. Elk project begint met een persoonlijk verhaal of een bijzondere ervaring. Deze transformeert ze naar meer universele thema's. Zo nodigt Anaïs uit tot nadenken over de wereld waarin we leven en hoe we ons tot elkaar verhouden.

Tekst **Heidi Vandamme** | Foto portret **Lisardo Fernandez Ferreiro**

De gouden schildpad Kami

Mijn eerste ontmoeting met Mynah

‘Hoe maak je het verhaal universeel zodat mensen zich er in kunnen herkennen?’

Wij ontmoeten elkaar op de tweede dag van 2023 in haar atelier achter het Volkshotel in Amsterdam, waar Anaïs mij een inkijkje geeft in het maakproces van haar projecten, maar ook in haar ontwikkeling van portretfotograaf tot succesvol verhalenverteller.

Nieuwsgierigheid

‘Elk project ontstaat vanuit nieuwsgierigheid. Neem bijvoorbeeld *De Migrant*, het project

waaraan ik de afgelopen tien jaar heb gewerkt. Daarin ben ik puur op mijn intuïtie en gevoel een vogeltje in Singapore gaan volgen. Daar bijt ik me dan als een pitbull in vast.’ Ze wilde alles over het vogeltje – de Javaanse maina (een kleine zwarte vogel met gele pootjes, van de spreeuwsoort) – weten: hoe het in Singapore terecht is gekomen, waarom het mooie gezang van de vogel in de metropool veranderde in gekrijs, waarom de vogel er zo wordt gehaat.

Vijf jaar lang vliegt ze in haar eentje heen en weer tussen Amsterdam en Singapore

om aan het project te werken. ‘Eerst wil ik als een detective de reis vastleggen en alles fotograferen. Dat is mijn bewijs. Daarbij let ik niet op de esthetiek, maar meer op wat ik zie. Pas daarna volgt de echte fotografie.’ Naast het fotograferen duikt ze in archieven en gaat ze in gesprek met experts. De grootste uitdaging in deze fase: hoe maak je het verhaal universeel, zodat mensen zich er in kunnen herkennen?

Wending

Een ontmoeting met een Nederlandse producent (Prospektor), die een film ziet in het verhaal, geeft het project een belangrijke wending. Er komen een boek, een web- en radiodocumentaire, een tentoonstelling en tijdens live-uitvoeringen vertelt Anaïs het verhaal aan de hand van een monumentaal fotoboek. Het project is zo succesvol dat ze wordt genomineerd voor een Gouden Kalf voor de beste *interactive* en ze wint de Zilveren Camera voor beste storytelling. Anaïs benadrukt het belang van samenwerken in wat ze doet. ‘Ik vind dat ik niet

Vogelwedstrijd

‘Eerst wil ik als een detective de reis vastleggen en alles fotograferen. Dat is mijn bewijs’

Boek 'The Migrant', tekening gemaakt door Sonny Liew

alles zelf moet kunnen.’ Samenwerken is voor haar ook altijd logisch: ‘Het resultaat wordt er alleen maar beter van. Maar, het betekent ook durven loslaten en je ego bij de deur laten.’

Yoga als checkmoment

Na jarenlang Chinese vechtsport te hebben bedreven, vindt Anaïs in yoga een goed alternatief om minder chaos in haar hoofd te hebben. Routineus volgt ze – op vaste dagen en voor ze aan het werk gaat – drie keer per week een online les van 1 uur. Het voordeel van deze online lessen: ze kan deze overal doen, dus ook op reis. Enerzijds biedt het haar rust, maar ook inspiratie. ‘Ik krijg de meest creatieve ideeën als ik yoga doe, maar heb het ook echt nodig, want anders ben ik alleen maar aan het rennen. Als ik bezig ben met yoga, merk ik of ik moe ben. Het helpt me echt om de vermoeidheid te voelen, dus het is voor mij een soort checkmoment.’

Mynah aan het zingen

Mynah en Singapore

Boek 'The Migrant', pop-up gemaakt door Moon Brouwer

Meer informatie over het werk van Anaïs López: anaislopez.nl
instagram: [@anaïs_lopez_storyteller](https://www.instagram.com/anaïs_lopez_storyteller)
migrant.nu

Queeste

Het overlijden van een zus aan de gevolgen van kanker brengt haar zes jaar geleden in Japan. Anaïs wil naar een plek waar ze niemand verstaat. Twee weken lang zit ze aan de voet van een rivier in Kyoto. Daar ziet ze een blauw met gouden schildpad die in Japan wordt beschouwd als godin van de natuur. Iedereen die ze spreekt, vindt het vreemd – al helemaal voor een westerling – dat ze haar heeft gezien. Anaïs wil begrijpen waarom en vliegt meerdere keren (met haar moeder en dochtertje Luna) terug om de schildpad te zoeken. Het wordt een onmogelijke queeste, waarin ze zichzelf flink tegenkomt, maar ook leert over zichzelf en onze menselijke tekortkomingen. Een nieuw project, *De schildpad en de monnik*, is er geboren. Het script is inmiddels klaar. Er komt een film, een boek en een tentoonstelling. Ik kan nu al niet wachten om het eindresultaat te zien. ❶